

- 1) використанням передових інформаційних технологій у наданні традиційних транспортних, готельних та інших послуг;
- 2) наповнення новими властивостями традиційних послуг та впровадженням нових послуг;
- 3) освоєнням нових туристичних ресурсів;
- 4) використанням сучасних форм організаційно-управлінської діяльності у сфері виробництва і споживання традиційних туристичних послуг;
- 5) виявленню і використанню нових ринків збуту туристичних послуг і товарів [2, с.221-222].

В положеннях Генеральної угоди з торгівлі послугами (ГАТС), виділяють три напрями розвитку інновацій в організаційній діяльності туристичних підприємств, а саме: організаційний, маркетинговий і продуктовий.

Сутність організаційних інновацій, полягає у застосуванні нововведень, які насамперед пов'язані із розвитком та удосконаленням управлінської діяльності та організаційної структури туристичних підприємств. Таким чином, під час впровадження даної інновації туристичні підприємства на основі використання сучасних методів, інструментів, технологій та новітньої техніки можуть здійснювати структурні зміни (наприклад реорганізацію, укрупнення, поглинання тощо), удосконалювати кадрову політику (оновлення та заміна кадрового складу, підвищення кваліфікації, перепідготовка та мотивація персоналу); займатися процесом раціоналізації економічної та фінансової діяльності (впровадження сучасних форм обліку та звітності, що забезпечують стійкість становища та розвитку туристичного підприємства).

Маркетингові інновації сприяють охоплювати потреби цільових споживачів або залучати не охоплених на даний період часу туристів.

Продуктові інновації – циклічні (періодичні) нововведення, які спрямовані на зміну споживчих властивостей туристичного продукту, його позиціонування і дають конкурентні переваги.

Отже, на наш погляд впровадження сучасних інновацій (організаційних, маркетингових, продуктових) у практику вітчизняних туристичних підприємств сприятиме збільшенню туристичних потоків, покращить економічні (фінансові) показники діяльності турпідприємств, підвищить їх конкурентоспроможність як на внутрішньому, так і зовнішньому ринку туристичних послуг та забезпечить високий рівень якості обслуговування туристів.

Список використаних джерел

1. Власова Н. Інноваційна діяльність в туристичному бізнесі / Н. Власова, В. Смирнова, Н. Семененко // Культура народів Причорномор'я. – 2009. – № 176. – С. 113–114.
2. Гуржій Н.М. Інноваційні технології в туристичній індустрії / Н.М. Гуржій, А.В. Третинко // Сталий розвиток економіки. - 2013. - №3. - С.221-224.
3. Про інноваційну діяльність: Закон України від 4 липня 2002 р. - №40-IV // Урядовий кур'єр від 07.08.2002— № 143

Біляєв С.С.

кандидат економічних наук

старший викладач кафедри економіки, управління та адміністрування

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

м. Мелітополь, Україна

Литвинчук К. С.

студентка 4-го курсу

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

м. Мелітополь, Україна

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ – ГАРАНТІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Аналіз функціонування і особливостей розвитку вітчизняних підприємств, показує що підвищення рівня їх конкурентоспроможності на внутрішньому та світових ринках передбачає впровадження сучасних інноваційних технологій, як в процес виробництва, так і здійснення управлінської діяльності. А це можливе завдяки здійсненню інвестиційної діяльності, яка забезпечує зростання ефективності виробництва шляхом запровадження нових прогресивних підходів та методів управління, нової техніки та технологій. Саме достатнє інвестування в інновації стане запорукою економічного зростання вітчизняних підприємств.

Інвестиції (від лат. «invest» - вкладати) – це види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької діяльності з метою отримання прибутку. Нобелівський лауреат з економіки У. Шарп зокрема зазначає, що у найбільш широкому розумінні слово «інвестувати» означає «розлучитися з грошима сьогодні, щоб одержати більшу їх суму в майбутньому» [2, с. 3].

В законодавстві України визначено, що інвестиційна діяльність - сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій [1, ст.2].

Жодна комерційна компанія не може успішно функціонувати без продуманого здійснення інвестиційної діяльності.

Мета інвестиційної діяльності залежать та регулюються інвестиційною політикою і стратегією суб'єкта. Цілі можуть мати стратегічний, соціальна та фінансовий характер.

Особливості інвестиційної діяльності визначають структуру, динаміку і характер взаємовідносин між учасниками цього процесу. Незнання особливостей здатне привести до непоправної шкоди інвестицій або негативно вплинути на імідж інвестора.

Інвестиційна діяльність підприємств складається з наступних трьох основних етапів:

- передінвестиційний етап - етап прийняття рішення про інвестування, визначення джерел інвестування та затвердження й експертизи інвестиційного проекту;

- етап інвестицій — передбачає вкладення коштів в об'єкт інвестування та здійснення необхідних для цього практичних дій;

- експлуатаційний період - відшкодування інвестором витрачених коштів, отримання прибутку чи досягнення певного соціального ефекту в результаті експлуатації об'єкта інвестування

Інвестиції вкладають в відтворення або модернізацію основних фондів, в оборотні активи, в окремі види нематеріальних активів (придбання патентів, ліцензій) та в різні фінансові інструменти (акції, облігації).

Також, важливим напрямом інвестиційної діяльності є вливання капіталу в інновації задля введення нових технологічних рішень в діяльність підприємств.

Здійснення подібних вкладень можливо в двох формах:

вкладення коштів з метою придбання продукту інноваційних технологій, рішень, ліцензій, патентів;

вкладення коштів в розробку продуктів інноваційної діяльності.

Необхідно наголосити, що вкладення коштів в процес придбання нововведень, вимагає менших вкладень, однак потенційний прибуток в даному випадку буде також меншим, в силу можливості використання цих інновацій конкуруючими інститутами.

Вкладення коштів в розробки інновацій, навпаки характеризується високим ступенем витрат, підвищеними ризиками невдалого результату, відсутністю очікуваних якостей. Але в той же час такий «інжиніринг» може принести куди більший ефект від вкладень в нього, ніж від простої купівлі продукту.

Таким чином, ефективне інвестування вітчизняними підприємствами інноваційних проектів, це запорука виробництва конкурентоспроможних зразків техніки та впровадження принципово нових технологій.

Список використаних джерел

1. Про інвестиційну діяльність : закон України № 1560-ХІІ від 18.09.1991 р. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1991. – № 47. – Ст. 646.
2. Шарп У. Инвестиции / пер. с англ./ У.Шарп, Г.Александр, Дж. Бэйли – М.: ИНФРА-М, 1999. – 1028 с.

Біляев С.С.

кандидат економічних наук

старший викладач кафедри економіки, управління та адміністрування

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького.

м.Мелітополь, Україна

Романішин В. Ю.

студент 4-го курсу

Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького.

м.Мелітополь, Україна

ФРАНЧАЙЗИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Сучасний процес становлення і розвитку малого підприємництва України ускладнений підвищеними комерційними ризиками і потребує вирішення великої кількості проблем, які значно